

אבא ואמא הוריה של יוליאנה באיזור האמזונה של המשפחה. האיזור הג'ונגלי עביר רק במטוסים

בודד

חזרה לחיים

נותרה בחיים ביעריהעד במשך תשעה ימים, חודות לידע המקיף שרכשה מהוריה.

ה נוראים מכל, היו התולעים, שר אכלו אותי חתיכות חתיכות. לא הקרוקודילים, שחיכו לי לאורך הנחלים, במלתעות פעורות, בתקווה שאתחלק. לא הנחשים הטורפים. לא חיות הטרף, ואפילו לא היתושים, שעקצו אותי עד שהייתי בטוהה שאשתגע. כולם לא היו כלום, לעומת התולעים הנוראות.

כצעים נוראים וכוזיות

ב ביתיהחוליים פוקלפה לשם הובאה יוליאנה קופקה בת ה-17 לאחר תשעה ימי זוועות בג'ונגל הפראי של איזור האמזונה בפארו, לא היה צורך

מה שמשך אלי את זבוביהיער האיר מים בנחילים, היה ריח הדם מפצעו ושירי סותי, הזבובים עקצו אותי, והטילו את ביציהם בתוך העקיצות. מהביצים, התר פתחו זחלים. אלה החלו יוצאים מהפצעים,

האויב הקרוקודילים הרבים, בהם נתקלה יוליאנה במסעה בג'ונגל, היו אויבים שקל להסתדר איתם. יותר מהם, הפחידוה זבוביהיער הנוראים והתולעים. משמאל: המצנח הבודד, המלבין מעל הג'ונגל האינסופי, הוא של המיסיונר האמריקאי קלייד מיטרס, שנח אל מקום חסון לאחר התרסקות המטוס.